

Utorok 24. týždňa Lk 7,11-17

Vstaň

Čo som prežíval v duši, keď som sa dopustil ťažkého hriechu? Zmenilo sa niečo aj na vonkajšom správaní? Kedy som nadobudol presvedčenie čo najskôr sa vyspovedať?

Ježiš hovorí mŕtvemu : „**Mládenec, hovorím ti, vstaň.**“ (Lk 7,14)

Reakciu ľudí v zástupe na vzkriesenie naimského mládenca evanjelista opísal: „*Tu všetkých zachvátil strach, chválili Boha a hovorili: -„Veľký prorok povstal medzi nami!“ a – „Bo navštívil svoj ľud.*“ Ježiš zastavil smútočný pochod. Ježiš prináša pokoj, spásu.

Hriech zabíja Boha v nás. Ani vtedy nás Boh neprestáva milovať. Praje si, aby sme vstali, zriekli sa hriechu a prijali ho znova ako svojho Pána a Boha. Kto žije s Bohom, Boha sa nebojí. Kto získal od Boha odpustenie, keď vstal k novému životu s Bohom, nech chváli a velebí Boha, aby si srdce naplnil vďačnosťou. Odmietnuť, odkladať odpustenie ktoré ponúka Boh by mohlo byť začiatkom, že nám bude vzaté všetko.

Dovoľme Ježišovi a prosme ho, že keď padneme, aby sa dotkol našich már a vdýchol do nás nový život. Vždy keď padneme, už teraz prosíme, chceme čo najskôr vstať.

Návrh na osvojenie si: Prehĺbiť vzťah ku sviatosti zmierenia.

Streda 24. týždňa Lk 7,31-35

Realista

Kedy u mňa prevláda pesimizmus, optimizmus, realita? Mením svoje správanie, názory, postoje podľa toho, v akom som prostredí, akú majú ľudia náladu, v koho som blízkosti? Čo vplýva na moje rozhodovanie?

Ježiš hovorí : „**Komuže prirovnám ľudí tohoto pokolenia.**“ (Lk 7,31)

Slová deti ktoré pri hre pokrikujú: „*Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste,*“ môžu byť narážkou na tých ľudí, ktorí sa bezpodmienečne chcú pripodobniť úsudkom a mienkam svojho prostredia; sú veľmi citliví na to, čo si iní o nich myslia a hovoria. Trápi ich strach pred stratou ľudských ohľadov, či zosmiešnením. Takéto správanie je jeden druh najfalošnejšieho a najotrockejšieho strachu, ktorý paralyzuje človeka v jeho konaní. Ľudský ohľad, to je železná bariéra, o ktorú sa rozbíjajú najsvätejšie zásady, zvyky a tradície.

Často vernosť, šľachetné zásady a charakter sa rozbíjajú o tzv. „ľudské reči“. Budujme svoju identitu. Netancujme čo nám iní hrajú, keď sa to nezhoduje s tým, čo od nás žiada Boh. Žiada sa mať charakter jasný, pravdivý a preniknutý láskou.

Ján Krstiteľ si nič nerobí z ľudských rečí. Ježiš o ktorom hovorili: „*Hľa, pažravec a pijan,*“ zomrel aj za nich.

Návrh na osvojenie si: Prehodnotím svoje postoje.

Štvrtok 24. týždňa Lk 7,36-50

Vďačnosť

Aký mám vzťah k vďačnosti? Komu a prečo máme byť vďačný?

Ježiš hovorí : „**Tvoja viera ťa zachránila. Chod' v pokoji.**“ (Lk 7,50)

Ježiš vo farizejovom dome chváli počínanie ženy ktorá bola kedysi známou hriešnicou. Keď jej Ježiš odpustil, prejavuje mu svoju vďačnosť. O jej vďačnosti farizejovi hovorí: „*Jej hriechy, jej mnohé hriechy sú odpustené, lebo veľmi miluje.*“ Ježiš slzám ženy, ktorými zmáčala jeho nohy dáva zvláštnu váhu.

Sv. Augustín píše: „*Stačí raz zhrešiť, aby sme plakali naveky.*“ Kto uverí v Ježiša, ktorý je láska, túži po vďačnosti. Za odpustené hriechy patrí sa byť Bohu vďačný. Vďačnosť voči Bohu, ale i blíznym prehlbuje našu vieru a chráni nás pred novými pádmi. Vďačnosť ktorá vychádza z čistého srdca, vedome a dobrovoľne prejavená znásobuje pokoj v srdci človeka a cez neho i v ľuďoch.

Kto sa cíti byť veľkým dlžníkom ako bývala verejná hriešnica, nemá strach a nehanbí sa prejavíť svoju vďačnosť, ani v dome farizeja, čiže i v neprajnom prostredí. Naša vďačnosť Bohu nič nepridá, ale robí nás vernými Bohu, upevňuje nás v konaní dobrá, rozvíja v nás mnohé a nové čnosti. Vďačnosť k blíznym upevňuje vzťahy, robí ich cennejšími, prináša radosť, obohacuje, robí si zásluhy u Boha.

Návrh na osvojenie si: Vďačnosť prejavím primeraným spôsobom Bohu a blíznym.

Piatok 24. týždňa Lk 8,1-3

Pomoc

Čo vyvoláva slovo “pomoc“ v mojich myšlienkach, slovách a skutkoch? Viem pomôcť a viem prijať pomoc? Ako realizujem prirodzenú a duchovnú pomoc?

Evanjelista sv. Lukáš píše, o viacerých ženách, že Ježišovi „**pomáhali zo svojho majetku.**“ (Lk 8,3)

Ježiš a apoštoli počas verejnej činnosti potrebovali pomoc od žien, ktoré sa o nich materinsky starali. Obeta žien bola aktívnou pomocou pri ohlasovaní evanjelia. Boh pozýva aj ženy k apoštolátu.

Nadobudnúť si správny postoj k službe od žien. Ženy zasvätené Bohu, ale i ženy ako laické pracovníčky majú svoje nenahraditeľné miesto v dnešnej evanjelizácii. Žena nachádza naplno svoju hodnotu, až keď rozvíja v sebe vrodenný jej materinský inštinkt, všeobecnejšie: inštinkt obety. Zasvätené ženy Bohu, majú žiť “*duchovné materstvo*“ primerane ich poslaniu, postaveniu a veku. Žiada sa, aby to rešpektoval každý muž. Zneužívať pomoc je nielen neslušné, ale môže byť i hriechom.

Po príklade Ježiša, každý muž má pomáhať ženám vo všetkých stavoch konať ich služby tak, aby to slúžilo na česť a slávu Božiu. Vzájomná pomoc nech má základ v Kristovi. V ňom nech sa upevňujú k obetavosti v duchu lásky k Bohu a blíznym.

Návrh na osvojenie si: Nikdy nezneužiť pomoc.

Sobota 24. týždňa Lk 8,4-15

Vytrvalosť

Som vytrvalý? V čom? Prečo? Čo je najčastejšou inšpiráciou vytrvať s Bohom?

Ježiš v podobenstve o rozsievачovi a semene zdôrazňuje: „*V dobrej zemi je u tých, čo s dobrým a dokonalým srdcom počúvajú slovo, udržia si ho a s vytrvalosťou prinášajú úrodu.*“ (Lk 8,15)

Je po posledná veta z podobenstva, kde dominuje vytrvalosť. Rozsievач je Ježiš. Zrno je Božie slovo. Rola to je náš život.

Duchovný rast oslabuje nedostatok vytrvalosti. Najmä keď podliehame únave, znechuteniu, nedostatku dôvery v Božiu pomoc... Naopak duchovný rast posilňuje schopnosť vytrvať napriek všetkým prekážkam. Schopnosť vytrvať je tajomstvo každého úspechu, zdaru a konečnej záchrany. Vytrvalý človek je stále na stráži, bdie nad zverenými duchovnými hodnotami. Vytrvalosť koná s radosťou. Vytrvalosť sa vie postaviť proti pokušeniam, hoci si to vyžaduje veľa úsilia a zriekania.

Človeka najviac ničí vedomie vlastnej nevernosti. Nevernosti voči svojim ideálom, zásadám, predsavzatiam a tak ho devaluje vo vlastných očiach. Naopak každé víťazstvo nad sebou, každý akt vernosti je prameňom satisfakcie, radosti a nádeje pre ďalšie premáhanie.

Návrh na osvojenie si: Častejšie prosiť Ježiša o vytrvalosť a dôverovať Bohu.